

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1841.

27 Μαρτίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Δηλοποιήσεις του παρὰ τοῖς ἐν Τριπόλει πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελέως. — Κλητήρια ἐπικρίματα 1) τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἐφέταις εἰσαγγελέως. — 2) τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ πλημμελειοδ. εἰσαγγελέως. — 3) τρία τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ ἐφέταις εἰσαγγελέως. — 4) τρία τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδ. εἰσαγγελέως. — 5) τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Λαμιά πλημμελειοδ. ἀνακριτοῦ. — Προγράμματα τέσσαρα τοῦ προέδρου τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν. — Ἀποφάσεις 1) τοῦ ἐν Τριπόλει δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. — 2) τοῦ ἐν Σπάρτῃ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὡς ἐμποροδικῶν. — 3) τοῦ ἐν Ἀθήναις δικαστηρ. τῶν πρωτοδικῶν, ὡς ἐμποροδικῶν. — Δηλοποιήσεις πλειστηριασμῶν τέσσαρες τῶν κλητῶν τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

(Ἐλ. 12 Μαρτίου.) (Ἀριθ. ἐγγράφ. 1606.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 84.) Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Τριπόλει πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελέως δηλοποιεῖ, ὅτι

Τὸ ἐνταῦθα δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν διὰ τῆς ὑπὸ χρονολογίαν 25 Φεβρουαρίου ε. ε. καὶ ὑπ' ἀριθ. 51 ἀποφάσεώς του κατασταθεῖς τελεσιδικίου, κατεδικασέ τινα εἰς τριῶν μηνῶν φυλάκισιν, ἕνεκα φόνου ἐξ ἀμελείας, πραχθέν ἐν Στεμνίτζῃ τῆς Γόρτυνος, τὴν πέμπτην Ἰουλίου 1840.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 7 Μαρτίου 1841. (Τ. Σ.) Ὁ εἰσαγγελεὺς Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ.

ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ.

(Ἐλ. 6 Μαρτίου.) (Ἀριθ. ἐγγράφ. 9289.) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 78.) Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἐφέταις εἰσαγγελέως.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1841 ὑπ' ἀριθ. 475 βούλευμα τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, διὰ τοῦ ὁποῖου οἱ Γεώργιος Λιάπης πρῶτην χωροφυλάξ τῆς 18. ἐνομοτίας τῶν πεζῶν, Τόλιος Μαυρομαμάτης, Τόλιος Ντέδας, Γεώργ. Χαντάλιας ὑπηρετῆς, διαμένοντες τελευταῖον εἰς Ἀταλάντην παρεπέμφθησαν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν κακούργουδικῶν διὰ νὰ δικασθῶσι ὡς ὑπαίτιοι τοῦ διὰ τὴν νύκτα τῆς 16 Ἀπριλίου 1839 δι' εἰσχωρήσεως ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς κατοικίαν ἐλισσομένη ἐκ συστάσεως τοῦ δημοσίου ταμίου Ἀταλάντης, κακούργημα προνοούμενον καὶ τιμωρούμενον παρὰ τῶν ἀρθρῶν 57, 62 καὶ 366 § 4 καὶ 5, τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐπιθεωρήσαντες τὸ ἀπὸ 4 Μαρτίου ὑπ' ἀριθ. 9252 ἐγκλητήριον κατὰ τῶν εἰρημίων.

Ἰδόντες τὸ ἀρθρ. 463 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐπειδὴ οἱ διαληθθέντες κατεστάθησαν φυγάδικοὶ καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς των.

Προκαλοῦμεν αὐτοὺς νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν κακούργουδικείου διὰ νὰ δικασθῶσι κατὰ τὸν νόμον, ἄλλως μετὰ παρέλευσιν αὐτῆς προθεσμίας θέλουσιν δικασθῆ ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθρὸν 464 τῆς ποινικ. δικονομίας, καὶ ὑποφέρουν τὰς ἐν τῷ ἀρθρ. 468 τῆς ἰδίας ἐκδιδ. λαμβανόμενας συνεπείας.

Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τῶν διαληθθέντων φυγάδων εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν κακούργουδικῶν, καὶ εἰς τὴν τοῦ ἐν Λαμιά δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. θέλει δὲ δημοσιεῖσθαι καὶ εἰς τὸν Ἑλλ. Ταχυδρόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1841. (Τ. Σ.) Ὁ εἰσαγγελεὺς Κ. Ι. ΠΙΤΖΙΗΣ.

(Ἐλ. τὴν 3 Μαρτίου) (Ἀριθ. ἐγγράφ. 9174) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 72.) Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ πλημμελειοδικαῖς, εἰσαγγελέως.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 75 τῆς 26 Φεβρουαρίου 1841 βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, διὰ τοῦ ὁποῖου παραπέμπεται εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἐν Ναυπλίῳ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν ὁ ἐκ Μάσσητος Ἀναστάσιος Γαροῦφας Ῥόδας, διὰ νὰ δικασθῆ ὡς ὑπαίτιος, ὅτι τὴν 26—27, Ἰουλίου 1840 εἰς τὴν θείαν ἄγιος Γεώργιος τοῦ Γκουλεμᾶ τῆς περιφέρειας τοῦ δήμου Μάσσητος ἀπρομελετήτως καὶ εἰς ὄρασμα ψυχικῆς ὀμῆς ἀπέφασκε καὶ ἐπέτελες τραυματισμοὺς κατὰ τοῦ Ἀνδρέα Μήλιση, ἕνεκα τῶν ὁποίων οὗτος ὑπέπεσε ἐν νόσον καὶ ἀνικηρότητι πρὸς ἐργασίαν, διαρκέσασαν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ἀλλ' ὅχι καὶ ὑπὲρ τὰς τριάκοντα, πλημμελήματα προνοούμενον καὶ τιμωρούμενον ἀπὸ τῶ ἀρθρ. 308 ἀρθρ. 4. τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐπειδὴ ὁ εἰρημῖνος εἶναι φυγάδικος καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἀρθρ. 460 καὶ 461, τῆς ποιν. δικονομίας. Καλοῦμεν τὸν εἰρημῖνον Ἀναστάσιον Γαροῦφα Ῥόδα νὰ παρουσιασθῆ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν τὴν 22 Αὐγούστου 1841 ἢ ἔργον παρασκευῆν, διὰ νὰ δικασθῆ ἐπὶ τῇ προεκτεθειῇ πράξει· ἄλλως θέλει δικασθῆ ἐρήμην.

Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ φυγάδικου καὶ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Φεβρουαρίου 1841. (Τ. Σ.) Ὁ εἰσαγγελεὺς Ν. ΙΟΑΝΝΙΔΗΣ.

(Ἐλ. 5 Μαρτίου) (Ἀριθ. ἐγγράφ. 426) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 76.) ἄ. Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ ἐφέταις εἰσαγγελέως.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 33, βούλευμα τῶν ἐν Ναυπλίῳ πλημμελειοδικῶν δι' οὗ ὁ Νικόλαος Παππᾶ Ἐμμανουὴλ ἐκ Παρῶν πλοίαρχος, παρεπέμφθη εἰς τὸ κατὰ τὴν Πελοπόννησον κακούργουδικεῖον ὡς ὑπαίτιος ὑπεξαίρεσεως καὶ φθορᾶς ξένης ἰδιοκτησίας, κακούργημάτων προνοουμένων καὶ τιμωρούμενων ἀπὸ τὰ συνδυασμένα ἀρθρ. 385, 386, 389, § 5, 391 § 1, καὶ 428, § 2, τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐπιθεωρήσαντες τὴν ἀπὸ σημερινῆς ἡμερομηνίας ἡμετέραν ὑπ' ἀριθ. 425, κατηγορίαν.

Ἰδόντες τὸ ἀρθρ. 463 τῆς ποιν. δικονομίας, ἐπειδὴ ὁ εἰρημῖνος Νικ. Παππᾶ Ἐμμανουὴλ, εἶναι φυγάδικος καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος ἐν ᾧ διαμένει.

Προκαλοῦμεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κλητηρίου ἐπικρίματος εἰς τὸ κατὰ τὴν Πελοπόννησον κακούργουδικεῖον διὰ νὰ δικασθῆ κατὰ τὸν νόμον, ἄλλως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς εἰρημῖνης προθεσμίας θέλει δικασθῆ ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθρὸν 464 τῆς ποιν. δικονομίας καὶ ὑποφέρει τὰς ἐν τῷ ἀρθρῷ 468 τῆς αὐτῆς ἐνδιαλαμβανόμενας συνεπείας.

Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν καθέδραν τῶν ἐν Ναυπλίῳ πλημμελειοδικῶν, καὶ τὴν τῶν κακούργουδικῶν, καὶ προσέτι θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τοῦ παραρτήματος τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Φεβρουαρίου 1841. (Τ. Σ.) Ὁ ἀντεισαγγελεὺς Κ. ΒΙΚΕΛΑΣ.

(Ἐλ. 5 Μαρτίου. (2) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 76.) β. Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ ἐφέταις εἰσαγγελέως.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 8, Ἰανουαρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 1 βούλευμα τῶν ἐν Ναυπλίῳ πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ ὁ Νικόλαος Γεωργίου Μακρὸς, γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν εἰς Ἄργος περιούλαρος, 23 ἐτῶν, παρεπέμφθη εἰς τὸ κατὰ τὴν Πελοπόννησον κακούργουδικεῖον ὡς ὑπαίτιος ἀναιρέσεως, κακούργηματος προνοούμενου καὶ τιμωρούμενου ἀπὸ τῶ ἀρθρῶν 293, § 3 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐπιθεωρήσαντες τὴν ἀπὸ σημερινῆς ἡμερομηνίας ὑπ' ἀριθ. 424 ἡμετέραν κατηγορίαν.

Ἰδόντες τὸ ἀρθρὸν 463 τῆς ποιν. δικονομίας, ἐπειδὴ ὁ εἰρημῖνος Νικόλαος Γ. Μακρὸς εἶναι φυγάδικος καὶ μέχρι τοῦδε δὲν συνελήφθη.

Προκαλοῦμεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὸ κατὰ τὴν Πελοπόννησον κακούργουδικεῖον διὰ νὰ δικασθῆ κατὰ τὸν νόμον, ἄλλως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς εἰρημῖνης προθεσμίας θέλει δικασθῆ ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθρὸν 464 τῆς ποιν. δικονομίας, καὶ θέλει ὑποφέρει τὰς ἐν τῷ ἀρθρῷ 468, τῆς αὐτῆς ἐνδιαλαμβανόμενας συνεπείας.

Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς Ἄργος τελευταῖον τοῦ φυγάδικου κατοικίαν εἰς τὴν καθέδραν τῶν ἐν Ναυπλίῳ πλημμελειοδικῶν, καὶ τὴν τῶν κακούργουδικῶν, καὶ προσέτι θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τοῦ παραρτήματος τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Φεβρουαρίου 1841. (Τ. Σ.) Ὁ ἀντεισαγγελεὺς Κ. ΒΙΚΕΛΑΣ.

(Ἐλ. 5 Μαρτίου.) (3) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 76.) γ. Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ ἐφέταις εἰσαγγελέως.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 17 τοῦ ἤδη ἀποπνέαντος μηνὸς ὑπ' ἀριθμὸν 108 βούλευμα τῶν ἐν Πάτραις πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ ὁ Ἀναστ. Βάργαρος Ζακύνθιος ἐπαγγελλόμενος τὸν ἔμπορον ἐτῶν 28, παρεπέμφθη εἰς τὸ κατὰ τὴν Πελοπόννησον κακούργουδικεῖον, ὡς ὑπαίτιος κλοπῆς καὶ κυδνηλείας, κακούργηματος καὶ πλημμελήματος συναρῶν προνοουμένων καὶ τιμωρούμενων ἀπὸ τὰ συνδυασμένα ἀρθρ. 371, 373, 244, καὶ 109, τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐπιθεωρήσαντες τὴν ἀπὸ σημερινῆς ἡμερομηνίας ἡμετέραν ὑπ' ἀριθ. 443 κατηγορίαν.

Ἰδόντες τὸ ἀρθρ. 463 τῆς ποιν. δικονομίας.

Ἐπειδὴ ὁ διαληθθεὶς Ἀναστ. Βάργαρος εἶναι φυγάδικος, καὶ μέχρι τοῦδε δὲν συνελήφθη.

Προκαλοῦμεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὸ κατὰ τὴν Πελοπόννησον κακούργουδικεῖον διὰ νὰ δικασθῆ κατὰ τὸν νόμον, ἄλλως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς εἰρημῖνης προθεσμίας θέλει δικασθῆ ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθρὸν 464 τῆς ποιν. δικονομίας καὶ ὑποφέρει τὰς ἐν τῷ ἀρθρῷ 468 τῆς αὐτῆς ἐνδιαλαμβανόμενας συνεπείας.

Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς Ἀθήνας τελευταῖαν κατοικίαν τοῦ φυγάδικου, εἰς τὴν καθέδραν τῶν ἐν Πάτραις πλημμελειοδικῶν καὶ τὴν τῶν κακούργουδικῶν, καὶ προσέτι θέλει δημοσιεῖσθαι διὰ τοῦ παραρτήματος τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Φεβρουαρίου 1841. (Τ. Σ.) Ὁ ἀντεισαγγελεὺς Κ. ΒΙΚΕΛΑΣ.

(Ἐλ. 12 Μαρτίου.) (1) (Ἀριθ. ἐγγράφ. 4221.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 86.) ἄ. Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελέως.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 59 βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ ὁ Ἠλίας Παναγιώτης Ἀνδριανουπόλιτης, κάτοικος Σκιάθου, παρεπέμφθη εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου διὰ νὰ δικασθῆ: 1) ὅτι τὴν 3 Φεβρουαρίου 1840 εἰς Σκιάθον ἐξέδρισε ἐργὸν τὸν Νικόλαον Δημητρίου κτυπήσας αὐτὸν διὰ γρόθου εἰς τὸ ὄπισθεν τοῦ λαμποῦ, πράξις προνοούμενη ἀπὸ τῶ ἀρθρῶν 690 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ 2) ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ τόπον καθέδρισε δι' ὀνειδιετικῶν λέξεων τὸν Ἰωάννην Ἰωάννου Ἀναστάσιον Καναστέα ἐν ᾧ ἐνήργει οὗτος ἐργὰ τῆς ὑπηρεσίας του, ἢτοι ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἀρθρῶν 22 τοῦ περὶ ἐξουδισίων ἐν γένει κλπ. νόμου.

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἀπὸν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του. Δυνάμει τοῦ 461 τῆς ποιν. δικονομίας, καλοῦμεν τὸν εἰρημῖνον Ἠλίαν Παναγιώτου Ἀνδριανουπόλιτην, νὰ ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν τὴν 26 Ἰουνίου ε. ε. ἡμέραν πέμπτην, ὡραν 10 π. μ. διὰ νὰ δικασθῆ κατὰ τὸν νόμον ἐπὶ τῶν ἀνω εἰρημῖνων πράξεων, ἄλλως θέλει δικασθῆ ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθρὸν 462 τῆς ποιν. δικονομίας.

Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταῖαν κατοικίαν τοῦ κατηγορούμενου, τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν καὶ δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημ. ὁ Ἑλλ. Ταχυδρόμος.

Ἐν Χαλκίδι, τὴν 8 Μαρτίου 1841. (Τ. Σ.) Ὁ εἰσαγγελεὺς Ε. Α. ΤΥΠΑΛΔΟΣ.

(Ἐλ. 12 Μαρτίου.) (2) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 86.) β'.
(Ἀριθ. ἐγγράφου 4223.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεῦς.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 25 Ἰουνίου π. ε. ὑπ' ἀριθμ. 97, βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα πλειμμελειοδικῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἐξ Ἰωαννίνων Παναγιώτης πρῶτην δασοφύλαξ παρὰ τῆς πρῆν δασονόμου Μέρκ, ἐτῶν 22—25 παρεπέμφθη εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐνταῦθα πλειμμελειοδικῶν διὰ τὴν δικασθῆν ὡς ὑπαίτιος τοῦ ὅτι τὴν 3 Νοεμβρίου 1839 τὴν νύκτα εἰς τὸ χωρίον Μετόχι παρακολούθησας ἐκεῖ τὸν Ἰωάννην Ἀποστόλου προερχόμενον ἀπὸ Ξηροχώρι τὸν ἐκλεψέν ἕνα ἵππον, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 20 δραχ. διὰ τὸν ἔχρη παρανόμως ὡς ἰδιοκτησίαν του, ἐπὶ παραβάσει τῶν ἀρθρ. 373 καὶ 376 § 7 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἀρθρα 460 καὶ 461, τῆς ποινικῆς δικονομίας. Κλητέοι μὲν τὸν μνησθέντα Παναγιώτην νὰ ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐνταῦθα πλειμμελειοδικῶν τὴν 26 Ἰουν. ε. ε. ἡμέραν πέμπτην, ὥραν 10 π. μ. διὰ τὴν δικασθῆν κατὰ τὸν νόμον. ἄλλως θέλει δικασθῆ ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθρον 462 τῆς ποιν. δικονομίας.

Τὸ παρὸν κλητήριο ἐπίκριμα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ φυγοδίκου, εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, καὶ δημοσιεῖθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἕλληρ. Ταχυδρόμος.

Ἐν Χαλκίδι, τὴν 8 Μαρτίου 1841.

(Τ. Σ.) Ὁ εἰσαγγελεὺς Ε. Α. ΤΥΠΑΛΛΟΣ.

(Ἐλ. 15 Μαρτίου.) (3) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 91.)
(Ἀριθ. ἐγγράφ. 4267.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεῦς.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 32 καὶ ἀπὸ 6 ἐν. μὴνός βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα πλειμμελειοδικῶν, δι' οὗ ὁ Ἡλίας Μανιάτης τοῦ ὁποίου ἡ πατρὶς, τὸ ἐπιτήδευμα καὶ ἡ ἡλικία εἶναι ἀγνωστα, παρεπέμφθη εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ἵνα δικασθῆ ὡς ὑπαίτιος ὅτι τὴν νύκτα τὴν 28-29 Ἰανουαρίου ε. ε. αὐτογαμόμως καὶ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Ἰωάννου Σπυροπούλου ἀφῆρεσεν ἀπὸ τὸ κατὰ τὴν πόλιν ταύτην ἐργαστήριον του, ἐν κιβώτιον ἐμπεριέχον διάφορα ἐνδύματα, χρῆματα καὶ ἄλλα τινὰ ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ὅλων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 20 δραχ. οὐχὶ δὲ καὶ τὰς τετρακοσίας διὰ τὴν ἔχρη παρανόμως ὡς ἰδιοκτησίαν του. πλειμμέλημα προνοούμενον ἀπὸ τὸ ἀρθρον 373 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος εἶναι φυγοδίκος καὶ ἀγνωστα ὁ τόπος τῆς κατοικίας του, δυνάμει τῶν ἀρθρ. 460 καὶ 461 τῆς ποιν. δικονομίας, καλοῦμεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα πλειμμελειοδικῶν εἰς τὸ ἀκροατήριον τὴν 30 Ἰουνίου ε. ε. ἡμέραν δευτέραν, ὥραν 10 π. μ. ἵνα δικασθῆ κατὰ τὸν νόμον.

Τὸ κλητήριο τοῦτο ἐπίκριμα ἐσφραγισμένον προσηκόντως θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν πόλιν ταύτην καθέδραν τοῦ πλειμμελειοδικείου καὶ τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου καὶ θέλει δημοσιεῖθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἕλληρ. Ταχυδρόμος.

Ἐν Χαλκίδι, τὴν 13 Μαρτίου 1841.

(Τ. Σ.) Ὁ εἰσαγγελεὺς Ε. Α. ΤΥΠΑΛΛΟΣ.

(Ἐλ. 15 Μαρτίου.) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 92.)
(Ἀριθ. ἐγγράφ. 102.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Λαμῖα πλειμμελειοδικαῖς ἀνακριτῆς.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν δικογραφίαν τῆς ἐπὶ θεωροδικία καὶ ἐξουρῖσει ἀρχῆς ἐνεργουμένης ἀνακριτικῆς, πλειμμέλιμα προνοούμενα καὶ τιμωρούμενα ἀπὸ τὰ ἀρθρα 456 §. 1 159 τοῦ ποιν. νόμου, κατὰ τοῦ Δημητρίου Παναρέσκου, κατοίκου πρότερον εἰς Ξηροχώριον δασοφύλακος τοῦ δασονομείου Φωκίδος φυγοδίκου καταστάτης.

Δυνάμει τῶν ἀρθρ. 211, 193 καὶ 194 τῆς ποιν. δικονομίας. Καλοῦμεν τὸν εἰρημένον νὰ ἐμφανισθῆ ἐνώπιον ἡμῶν αὐτοπροσώπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν διὰ τὴν ἀπολογηθῆ εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν.

Ἡ κατὰ νόμον τοιχοκολλησις τοῦ παρόντος κλητηρίου ἐπίκριματος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἐνταῦθα Κ. εἰσαγγελέως.

Ἐγένετο ἐν Λαμῖα, τὴν 11 Μαρτίου 1841.

Ὁ ἀνακριτῆς Μ. ΒΕΡΝΑΡΟΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ δικαστ. γραφ. Φώτιος Ἀλεξάνδρου.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ.

(Ἐλ. 5 Μαρτίου.) (1) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 77.) α'.
(Ἀριθ. ἐγγράφου 43.)

Ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν.

Ἐπειδὴ ὁ εἰρηνοδίκης Ὁρχομενοῦ ὡς συμβολαιογράφος, διεύθυνε πρὸς ἡμᾶς ἐν ἀντιγράφῳ διαθήκην τοῦ ἀποδιδάσαντος Ἰωάννου Ἀργυροπούλου, κατοίκου Λεβιδίου, ἧτις δημοσιεῖθῆσεται, εἰδοποιούμεν τοὺς ἔχοντας ἀπ' αὐτὴν συμφέρον νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου, μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προγράμματος, τοῦ ὁποίου ἀντίγραφον διευθυνηθήσεται πρὸς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ταύτης πρὸς καταχώρισιν, ἐν ἑτέρον θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ διαθέτου, καὶ ἄλλο εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 22 Φεβρουαρίου 1841.

Ὁ πρόεδρος Χ. ΜΙΑΙΑΝΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ γραμμ. Ν. Ι. Ῥοδινός.

(Ἐλ. 5 Μαρτίου.) (2) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 77.) β'.
(Ἀριθ. ἐγγράφ. 44)

Ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν.

Ἐπειδὴ ὁ εἰρηνοδίκης Ὁρχομενοῦ, ὡς συμβολαιογράφος, διεύθυνε πρὸς ἡμᾶς ἐν ἀντιγράφῳ διαθήκην τοῦ ἀποδιδάσαντος Διαμαντῆ Ἱερέως Παπαδημητροπούλου κατοίκου Λεβιδίου, ἧτις δημοσιεῖθῆσεται, εἰδοποιούμεν τοὺς ἔχοντας ἀπ' αὐτὴν συμφέρον, νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προγράμματος, τοῦ ὁποίου ἀντίγραφον διευθυνηθήσεται πρὸς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ταύτης πρὸς καταχώρισιν, ἐν ἑτέρον θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ διαθέτου, καὶ ἄλλο εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 22 Φεβρουαρίου 1841.

Ὁ πρόεδρος Χ. ΜΙΑΙΑΝΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ γραμματεὺς Ν. Ι. Ῥοδινός.

(Ἐλ. 5 Μαρτίου.) (3) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 77.) γ'.
(Ἀριθ. ἐγγράφ. 45.)

Ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν.

Ἐπειδὴ ὁ εἰρηνοδίκης Ὁρχομενοῦ ὡς συμβολαιογράφος, διεύθυνε πρὸς ἡμᾶς ἐν ἀντιγράφῳ διαθήκην τοῦ ἀποδιδάσαντος Κυριάκου Κοιτογιάννη, κατοίκου

Συμιάδων, ἧτις δημοσιεῖθῆσεται, εἰδοποιούμεν τοὺς ἔχοντας ἀπ' αὐτὴν συμφέρον, νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προγράμματος, τοῦ ὁποίου ἀντίγραφον διευθυνηθήσεται πρὸς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ταύτης πρὸς καταχώρισιν, ἐν ἑτέρον θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ διαθέτου, καὶ ἄλλο εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 22 Φεβρουαρίου 1841.

Ὁ πρόεδρος Χ. ΜΙΑΙΑΝΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ γραμματεὺς Ν. Ι. Ῥοδινός.

(Ἐλ. 12 Μαρτίου.) (4) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 85.)
(Ἀριθ. ἐγγρ. 52.)

Ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν.

Ἐπειδὴ ὁ εἰρηνοδίκης Ἰψιδόντος ὡς συμβολαιογράφος, διεύθυνε πρὸς ἡμᾶς ἐν ἀντιγράφῳ διαθήκην τοῦ ἀποδιδάσαντος Γρηγορίου Ἱερομονάχου Παπ. Κωνσταντίνου, κατοίκου Στεμνίτζης, ἧτις δημοσιεῖθῆσεται, εἰδοποιούμεν τοὺς ἔχοντας ἀπ' αὐτὴν συμφέρον νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προγράμματος, τοῦ ὁποίου ἀντίγραφον διευθυνηθήσεται πρὸς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ταύτης πρὸς καταχώρισιν, ἐν ἑτέρον θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ διαθέτου, καὶ ἄλλο εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ δικαστηρίου τούτου.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 4 Μαρτίου 1841.

Ὁ πρόεδρος Χ. ΜΙΑΙΑΝΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γραμματεὺς Ν. Ι. Ῥοδινός.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ.

(Ἐλ. 10 Μαρτίου.) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 80.)
(Ἀριθ. ἐγγράφ. 164.)

Τὸ ἐν Τριπόλει πρωτοδικεῖον.

Συγκείμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου Χ. Μιλιάνη, καὶ τῶν δικαστῶν Α. Σγουῦτα καὶ Κ. Μαρούδη. Συνεδρίασαν δημοσίως τὴν 30 Μαΐου 1838 παρόντων τοῦ εἰσαγγελέως Δ. Στανθῶφ καὶ τοῦ υπογραμματέως Γ. Ἀντωνιάδου, ἀναπληροῦντος τὸν κολυόμενον γραμματέα Ι. Δ. Φέστα, ἵνα δικασθῆ τὴν περὶ υἱοθεσίας αἰτήσιν τοῦ Δημητρίου Ζυροπούλου, καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρίας τοῦ Τσαβάρη ἐμφανισθέντων αὐτοπροσώπως, ἔχοντας ὡς ἑπείτα:

Ὁ Δημήτριος Ζυροπούλος καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ Μαρίνη τοῦ Τσαβάρη κάτοικοι τοῦ χωρίου Συμιάδων τῆς Μαντινείας διὰ τῆς ἀπὸ 18 ἐνεστώτος μὴνός, πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τούτου, αἰτήσασθαι τὸν ἀνέστραφαι, ὅτι μὴ δυνηθέντες, ἐν τῷ διαστήματι τῆς συζύγίας τῶν ἡ ἀποκτήσασιν τέκνον φυσικόν, οὔτε ἀρῆεν, οὔτε θῆλυ, καὶ φθάσαντες ἤδη εἰς ἡλικίαν ἀμφοτέρω τοὺς τεσσαράκοντα χρόνους δὲν ἐλπίζον ἡ ἀποκτήσασιν πλέον. Ἀπεφάσισαν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς φυσικῆς τῶν ταύτης ἐλλείψεως καὶ ἀνακούφισιν τῶν παρεπομένων δυστυχημάτων τοῦ γηράτος τῶν, νὰ υἱοθετήσασιν τὸν Γεώργιον Ἰωάννου ἐκ πατρὸς ἀνεψιῶς τῶν κάτοικον τοῦ αὐτοῦ χωρίου Συμιάδων ἐτῶν 20, τοῦ ὁποίου ἀπ' αὐτοῦ τοῦτο, πρὸ τριῶν ἡδὴ ἐτῶν προσέλαβον μεθ' ἑαυτῶν, ἐξήτησαντο δὲ νὰ κηρύξῃ τὸ δικαστήριον τὸν ῥηθέντα Γεώργιον ἑστὸν υἱὸν αὐτῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν πολιτικῶν νόμων.

Κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεως τῶν ταύτης διαταχθέντος διορισμοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ παρὰ τοῦ προέδρου, διὰ τὴν κάμψιν ἐκείσιν καὶ διορισθείσας δι' αὐτὴν δικασίμου ἡμέρας τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, τὸ δικαστήριον ἀκούσας τὸν εἰσηγητὴν δικαστὴν Κ. Μαρούδη ἀναγνώσαντα τὴν περὶ τούτου ἐκθέσιν του, καὶ τὴν ἀναφορὰν τῶν αἰτούντων τὴν υἱοθεσίαν ἀναγνωσθεῖσαν παρὰ τοῦ γραμματέως.

Ἀκροασάμενον ἐπομένως τὸν δικηγόρον τῶν υἱοθετούμενων Θ. Μ. Πετροῦν καὶ τοὺς ἰδίους υἱοθετούντας ἐρωτηθέντας διὰ τοῦ προέδρου καὶ ἀποκριθέντας ὅτι ἀμφοτέρω ἄγουν ἡδὴ τὸ τεσσαράκοντον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν, ὅτι ἐλθόντες εἰς γάμον πρὸ εἰκοσι περὶ τῶν ἐτῶν ἐγέννησαν μὲν παῖδας ἑπτὰ, ἀλλ' ἀπέθανον ἅπαντες, καὶ ὄντες προδεδικότες τὴν ἡλικίαν, δὲν ἐλπίζον ἡ ἀποκτήσασιν πλέον, ὅτι πρὸ τριῶν ἡδὴ ἐτῶν ἐλάβον μεθ' ἑαυτῶν τὸν Γεώργιον Ἰωάννου Δασκαλόπουλον ἐκ πατρὸς ἀνεψιῶς τῶν, καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ τὸν υἱοθετήσασιν οἰκιοθελῶς καὶ παραδιδάστωσιν, διότι ἐλάβον εὐχαριστήσιν ἀπὸ αὐτῶν τὸν υἱοθετούμενον Γεώργιον ἐμφανισθέντα αὐτοπροσώπως καὶ συναίνοντα νὰ τὸν υἱοθετήσασιν οἱ ῥηθέντες σύζυγοι. Τὸν εἰσαγγελέα ἀγορεύσαντα ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως. Σκεφθέν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς προκειμένης, περὶ υἱοθεσίας, αἰτήσεως, τῶν συζύγων Δημητ. Ζυροπούλου καὶ Μαρίας Τσαβάρη συντρέχουσιν ἅπαντα τὰ παρὰ τοῦ νόμου, περὶ τῆς πράξεως ταύτης ἀπαιτούμενα, καθότι συνπάρχει ἡ συναίνεσις καὶ ἡ ἀμοιβαία εὐχαριστήσις, τὸσον τῶν υἱοθετούντων συζύγων, καθὼς καὶ τῶν υἱοθετούμενου, οἱ υἱοθετοῦντες ὑπερβαίνουν τὸν υἱοθετούμενον, πλέον τῶν 18 ἐτῶν.

Διὰ ταῦτα τὸ δικαστήριον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρα 8 καὶ 6 τοῦ β. β'. καὶ τίτλ. Η' τῆς Ἐξαδίδου τοῦ Ἀρμενοπούλου, συγχωρεῖ εἰς τοὺς συζύγους Δημητ. Ζυροπούλου καὶ Μαρίνην Τσαβάρη κατοίκους τοῦ χωρίου Συμιάδων τῆς Μαντινείας νὰ υἱοθετήσασιν τὸν Γεώργιον Ἰωάννου Δασκαλόπουλον ἐκ πατρὸς ἀνεψιῶν τῶν, ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου Συμιάδων, κηρύττον αὐτὸν ἑστὸν υἱὸν τῶν εἰρημένων, χαίροντα τὰ παρὰ τοῦ νόμου δικαιώματα, καὶ ὑποχρεούμενον εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἰδίου διαταγόμενας ὑποχρεώσεις.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις θέλει δημοσιεῖθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου, ἐπιμέλεια καὶ δαπάνη τῶν εἰρημένων συζύγων, πρὸς γνῶσιν οὐτινος ἀνίκει. Τὰ τέλη τοῦ δαπανηθέντος σφραγιστοῦ χάρτου, συνιστάμενα εἰς δραχ. 46 ἐπιβάλλονται εἰς βάρος τῶν υἱοθετούντων.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συμβουλίῳ τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν τὴν 31 Μαΐου τοῦ ἔτους 1838.

Ὁ πρόεδρος Χ. ΜΙΑΙΑΝΗΣ.

Ὁ υπογραμματεὺς Γ. Ἀντωνιάδης.

Ὁ πρόεδρος Χ. ΜΙΑΙΑΝΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ γραμματεὺς Ι. Δ. Φέστας.

(Ἐλ. 13 Μαρτίου.) (Ἀριθ. ἐγγράφ. 51.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 81)

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Σπάρτῃ πρωτοδικῶν, ὡς ἐμποροδικῶν Συγκείμενον ὑπὸ τῶν δικαστῶν Γεωργίου Πραντοῦνα προέδρου, Ἰωάν. Κούρτουλα καὶ Χριστοδούλου Ἰωάννου.

Συνεδρίασαν δημοσίως τὴν 4 Μαρτίου ε. ε. παρουσία τοῦ γραμματέως Εὐστ. Δ. Ἠλιοπούλου, διὰ τὴν ἀποφασίσιν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Δημητ. Παπαδάκη πληρεξουσίου τοῦ εἰς Τρογύστην ἐμπορευομένου ἀταδέλφου τοῦ Κωνσταντίνου Παπαδάκη παρόντος καὶ διορισάντος ἐπὶ ἀκροατηρίου πληρεξουσίου του τὸν Ἰωάννην Ρουσόπουλον.

Ὁ ῥηθεὶς Δημήτριος Παπαδάκης δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο ἐξέθεσεν, ὅτι ὁ εἰς Γύθειον ἐμπορευόμενος Ἰωάννης Τσατζόπουλος ἐλαβεν ἐκ Τρογύστης κατὰ τὸ ἔτος 1838 παρὰ τοῦ ἐκεῖ ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ

αυταδέλφου του διαφόρου έμπορίας, αξίας δραχμῶν επτά χιλιάδων τριακοσίων...

Λαδὸν ὑπ' ὄψιν τὰ τῆς δικογραφίας έγγραφα· σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον· Ἐπειδὴ πᾶς έμπορος, ὅστις παύει τὰς πληρωμὰς...

Ἐπειδὴ ἡ έναρξίς τῆς πτωχεύσεως προσδιορίζεται εἴτε ἀπὸ τὴν ἡμερὴν τοῦ χρεώστου, εἴτε ἀπ' ἧς κλείσῃ τὰς ἀποθήκας...

Ἐπειδὴ ἂν καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 454 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου τὸ ἐμποροδικεῖον ὁρίζει νὰ διορίσῃ εἰς τὴν ἀπόφασίν του ἕνα τῶν μελῶν...

Διὰ ταῦτα λαδὸν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἄρθρα 449, 454, 455 καὶ 457 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου· Ἀποφασίζει·

Κηρύττεται ὁ Ἰωάννης Τσατζόπουλος κάτοικος καὶ έμπορος Γυθείου εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως·

Προσδιορίζεται ἡμέρα τῆς έναρξεως τῆς πτωχεύσεως τοῦ εἰρημένου Τσατζόπουλου ἡ πρώτη Μαΐου 1840.

Διατάττεται ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων εἰς τὰς ἀποθήκας, κιβώτια, βιβλία, κατὰ τὰς καὶ λοιπὰ κινήτὰ αὐτοῦ, ἧτις θέλει ἐνεργηθῆναι ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου Γυθείου.

Διατάττεται ἐπίσης νὰ βλῆθῃ ὁ ὄφθεις Ἰωάννης Τσατζόπουλος εἰς τὰς φυλακὰς διὰ χρέη, εἰάν δὲ τοιαύτη δὲν ὑπάρχῃ νὰ φυλάττεται παρ' ἑνὸς τῶν χωροφυλάκων.

Διορίζεται εἰσηγητὴς ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ταύτης ὁ εἰρηνοδίκος Γυθείου, πρῶτος δὲ οἱ εἰς Γυθεῖον έμποροὶ Παναγιώτης Ἀλπανάκης καὶ Ἀλέξανδρος Πουλάκος.

Διατάττεται ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον θέλει δημοσιεῦθαι διὰ τῆς ἐφημερ. ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος, ἕτερον θέλει τοιχοκολληθῆναι εἰς τὴν θύραν τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ εἰρηνοδίκου Γυθείου.

Τὰ έξοδα τῆς παρούσης δίκης, τῆς τυπώσεως, σημάνσεως καὶ λοιπὰ, θέλουσιν πληρωθῆσιν ἀπὸ τὴν ἐνεργητικὴν κατάστασιν τοῦ πτωχεύσαντος.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο ἐν Σπάρτῃ τὴν 5 Μαρτίου 1841.

Ὁ πρόεδρος Γ. ΠΡΑΝΤΟΥΝΑΣ.

Ὁ γραμματεὺς Ε. Α. Ἡλιόπουλος.

Ἐπιτέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεῖς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὰ κατ' ἐαυτοῦς, καὶ πρὸς πάντας τοὺς διοικητὰς καὶ ἄλλους αξιωματικοὺς τῆς δημοσίας δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας, ὅπότεν νομιμῶς ζητηθῶσιν.

πρὸς βεβαίωσιν τούτου τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης ἐντολῆς ὑπεγράφη παρὰ τοῦ εἰρημένου δικαστηρίου καὶ τοῦ γραμματέως.

Ὡς ἀπόγραφον ἐκτελεστοῦ, ἐν Σπάρτῃ τὴν 5 Μαρτίου 1841. (Τ. Σ.) Ὁ γραμμ. Ε. Α. Ἡλιόπουλος.

(Ἑλ. 13 Μαρτίου.)

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 4741.)

(Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 87)

Τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ὡς ἐμποροδικῶν·

Συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δικαστὰς Νικόλ. Φλογαίτην πρόεδρον, Γρ. Νικητάδην, καὶ Γ. Κ. Ἰσχυμάχον, παρόντος καὶ τοῦ γραμματέως Π. Θ. Κοϊδά·

Λαδὸν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου ε. ε. ἀναφορὰν τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἐμποροῦ καὶ κατοικοῦ Πειραιῶς Ἀνδρέου Κορδία, ἐκθέτοντος ὅτι, ἐπειδὴ δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ πληρῶσῃ τοὺς δανειστὰς του ὡς ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων ζημιῶν τοῦ ἐμπορίου του, καὶ ὡς ἐκ τῆς μεγίστης ζημίας δραχμῶν πέντε χιλιάδων, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἐρῶμεν ἡ πτωχεύσεως τοῦ ἐμποροῦ Κ. Ἰ. Πάλλη, εἰδοποιεῖ ὅτι παύει τῶν πληρωμῶν του.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον·

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 437 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, πᾶς έμπορος, ὅστις παύει τῆς πληρωμῆς, θεωρεῖται ὡς πτωχεύσας·

Ἐπειδὴ ὁ Ἀνδρέας Κορδίας, διὰ τῆς πρὸς τὸ δικαστήριον ἀναφορᾶς του, ἐκθέτει ὅτι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς πληρωμὰς του·

Ἐπειδὴ τὸ δικαστήριον τῶν ἐμποροδικῶν ἀποφασίζει περὶ τῆς έναρξεως τῆς πτωχεύσεως, κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 441 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου διατασσόμενους ὁρίσματος, προσδιορίζον τὴν ἐποχὴν αὐτῆς κατὰ τὸ 454 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου, καὶ διορίζει ἕνα ἐκ τῶν μελῶν του εἰσηγητὴν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως καὶ ἕνα πρῶτορα διὰ νὰ ἐκπληρῶσῃ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ τὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἀναθέτει ὁ νόμος εἰς αὐτόν·

Ἐπειδὴ τὸ δικαστήριον τῶν ἐμποροδικῶν ὁρίζει νὰ διατάξῃ συγχρόνως περὶ τῆς φυλακίσεως τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὸ ἄρθρον 455 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου·

Διὰ ταῦτα, κηρύττει τὸν Ἀνδρέαν Κορδίαν έμπορον εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, καὶ προσδιορίζει ἡμέραν τῆς έναρξεως τῆς πτωχεύσεως τὴν 25 Φεβρουαρίου 1841.

Διατάττει τὴν εἰς τὰς πολιτικὰς φυλακὰς κράτησιν τοῦ πτωχεύσαντος· Διατάττει τὸν εἰρηνοδίκην Πειραιῶς νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παρὰ τοῦ νόμου διαταγμένην σφράγισιν·

Διορίζει εἰσηγητὴν τὸν πρωτοδικὴν Γ. Γρυπάρην, καὶ πρῶτορα τὸν Κ. Δουκᾶν Πάλλην.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 1. Μαρτίου 1841.

Ὁ πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Ὁ γραμματεὺς Π. Θ. Κοϊδάς.

(Τ Σ)

(Ἑλ. 12 Μαρτίου.)

(1)

(Ἀρ. βιβλ. καταχ. 82.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Καλάμαις πρωτοδικαῖς κλητῆρ δηλοποιεῖ, ὅτι

πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ τὰς 27 Ἰανουαρίου 1841 καὶ ὑπ' ἀριθ. 21, 111, πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, δι' ἧς δίδει τὴν ἀδειαν εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως Μεσσηνίας νὰ κατάρχῃ καὶ πλειστηρησῇ τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέτου ἐκ δραχμῶν 8637, Κ. Ἀναγνώστου Ἀλεξανδροπούλου κατοικοῦ Μεγάλης Ἀναστάσεως τοῦ δήμου Ἀλαγωνίας, ἀνευ τῶν προκυρηθσομένων ἐξόδων.

Ὅθεν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6 § 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Β. Διατάγματος καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθ. τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἦτοι μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης προκηρξέως μας διὰ τῆς ἐφημερ. ὁ Ἑλλη. Ταχυδρόμος, τὴν πρώτην κυριακὴν μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ κατασχεθέντα κτήματα τῶν ὀφειλῶν ἢ κατὰστασις περιγράφεται ἀκριβῶς εἰς τὸ παράποδος τῆς παρούσης ἀντίγραφον τῆς περὶ κατασχέσεως ἐκθέσεως.

Τὸν δὲ πλειστηριασμὸν αὐτῶν θέλει κάμει ὁ ἀριμόδιος εἰρηνοδίκης Καλαμῶν, εἰς τὸν διὰ τοὺς δημοσίους πλειστηριασμοὺς προσδιορισμένον τόπον εἰς Καλάμας θέλει δὲ ἀρχίσει ὁ πλειστηριασμὸς τὴν 10 ὥραν π. μ. καὶ θέλει τελειώσει τὴν 12 ἐπὶ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Ἡ τιμὴ τῆς πρώτης προσφορᾶς διὰ τὰ εἰρημένα κτήματα προσδιορίζεται παρὰ τοῦ ταμίᾳ Μεσσηνίας ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ πλειστηριασμῶν.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὰ δὲ κτήματα παραδίδονται ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, ὅθεν προσκαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον νὰ πλειοδοτήσωσι.

Ἡ δὲ κατακύρωσις αὐτῶν θέλει γίνεῖ εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου τοῦ σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κούδωνος κατὰ τὸ ἄρθρον 974 τῆς πολ. δικονομίας.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης θέλουσιν τοιχοκολληθῆναι εἰς ὅλα τὰ παρὰ τὸ ἄρθρον 968 τῆς πολ. δικονομίας διακελευόμενα μέρη καὶ νὰ δημοσιεῦθῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλλη. Ταχυδρόμος.

Ἐν Καλάμαις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1841.

Ὁ κλητῆρ Η. Σπυρόπουλος.

Ἐπειτα τὸ ἀντίγραφον τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ τὰς 27 Ἰανουαρίου 1841 καὶ ὑπ' ἀριθμ. 21, 111, πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, δι' ἧς δίδει τὴν ἀδειαν εἰς τὸν ταμίαν τῆς διοικήσεως Μεσσηνίας νὰ κατάρχῃ τὴν ἀκίνητων περιουσίαν τοῦ Ἀναγνώστου Ἀλεξανδροπούλου κατοικοῦ Μεγάλης Ἀναστάσεως δημοσίου ὀφειλέτου δραχμ. 8637, προκηρξέμενος ἀπὸ ἐνοίκιον δεκάτων τοῦ 1837 ἔτους, διορισθεῖς ὁ ὑποραινόμενος κλητῆρ τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς παρὰ τοῦ διαληθθέντος προέδρου μετέβην εἰς χωρίον Μεγάλῃ Ἀναστασοῦ καὶ συνοδουθεῖς μετὰ τοῦ εἰδικοῦ παρόδρου Κ. Νικολαίου Παπαδοπούλου, καὶ τῶν κἀτωθεν παρουσιογραφουμένων μαρτύρων ἐνηλίκων ὄντων καὶ ἀσχέτων καὶ μετὰ τοῦ ταμίᾳ καὶ μετὰ τὸν ὀφειλέτου καὶ

δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Β. Διατάγματος καὶ σύμφωνα μετὰ τὰ ἄρθρα 957, 958 καὶ ἐπ. τῆς πολιτ. δικονομίας, ἐπεχείρησα ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἀκινήτων κτημάτων·

1. Κατέσχον ἐν μωραιοπερίβολον κείμενον εἰς τὸ χωρίον Ἀναστάσοβα, εἰς θέσιν καλουμένην Καρψία, ἐκ τεσσάρων στρεμμάτων ὡς ἐγγιστα μετ' ἥξας μωραίων ἑκατὸν καὶ γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετὰ τὸ τοῦ Γεωργίου Σοῦμαλη, κατὰ δυσμὰς μετὰ τοῦ Δημητρ. Φωτάκη, κατ' ἄρκτον μετὰ Κωνσταντῶν Μουστάκη, καὶ μεσημβρίαν μετὰ Δημήτριον Φωτάκη, καὶ ἐκτιμήθη διὰ δραχμὰς 800 παρὰ τοῦ παρόδρου.

2. Ἐν ἑτερον μωραιοπερίβολον κείμενον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον εἰς θέσιν καλουμένην Καρφοβία, ἐξ ἐνὸς καὶ ἡμισίως στρέμματος, μετ' ἡμωραϊδένδρα 25, καὶ γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετὰ τοῦ Καμαρινοῦ Ζέρδα, κατὰ δυσμὰς μετὰ τοῦ Ἡλία Μέλίου, ἄρκτον μετ' ἑνὸς καὶ μεσημβρίαν μετ' Ἀθανάσιον Παδοῦλην, καὶ ἐκτιμήθη διὰ δραχ. 300.

3. Ἐν ἐλαιοπερίβολον κείμενον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον εἰς θέσιν καλουμένην Κατύρερον, ἐξ ἐνὸς στρέμματος, μετ' ἥξας ἐλαίων 8 ποτιστικῶν, γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετὰ τοῦ Στάθη Μάλιου, κατὰ δυσμὰς μετὰ τοῦ Παπαδημητρίου, ἄρκτον μετὰ Δημητρου Λιονύμφη, καὶ μεσημβρίαν μετὰ δρόμον δημοσίον, καὶ ἐκτιμήθη διὰ δραχ. 400.

4. Ἐν χωράριον ποτιστικὸν κείμενον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον εἰς θέσιν Κουτουμανεῖκα ἐκ στρεμμάτων τριῶν, γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετὰ τοῦ Πολυζῶη, Καραμανάτου, κατὰ δυσμὰς μετὰ τοῦ Ἀναγνώστου Παπαπικολοπούλου, ἄρκτον μετὰ τὸν ἴδιον καὶ μεσημβρ. μετ' Ἀθανάσιον Πασοῦλην καὶ ἐκτιμήθη διὰ δραχ. 350.

5. Ἐν ἑτερον χωράριον εἰς τὸ ἴδιον χωρίον εἰς θέσιν Δένδρα, ἐκ στρεμμάτων 10, καὶ γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετὰ δουνόν, κατὰ δυσμὰς μετ' ἑνὸς κατ' ἄρκτον μετ' Ἀναστάσιον Διακόπουλον, καὶ μεσημβρίαν μετὰ Γιάννην Φουρτούνην, ἐκτιμήθη διὰ δραχ. 800.

6. Ἐν μωραιοπερίβολον κείμενον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον εἰς θέσιν Καταφύγια, ἐκ στρεμμάτων ὡς ἐγγιστα δύο, μετ' ἡμωραϊδένδρα 25 καὶ ἐλαίας 3 χεμαδίον, καὶ γειτνιαζόμενον κατ' ἀνατολὰς μετὰ δημοσίον δρόμον, δυσμὰς μετ' ὀράχον, ἄρκτον μετὰ δημοσίον δρόμον καὶ μεσημβρίαν μετ' Ἀναστάσιον Κωνσταντόπουλον καὶ ἐκτιμήθη διὰ δραχ. 420.

Ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτῶν προσδιορίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 6 § 2 τοῦ ἀνω μνημονευθέντος Β. Διατάγματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμον. Ὁ εἰρηνοδίκης Καλαμῶν ὡς ἀριμόδιος ὑπάλληλος θέλει κάμει τὸν πλειστηριασμὸν αὐτῶν συμμορφόμενος μετὰ τὸν νόμον.

Ἡ παρούσα ἐκθεσις συνταχθεῖσα παρὰ τοῦ ὑποραινόμενου κλητῆρος καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπίκουρον τοῦ διαληθθέντος παρόδρου καὶ τῶν μαρτύρων, προσυπογράφεται παρ' αὐτοῦ, αὐτῶν καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ἐγένετο ἐν Μεγάλῃ Ἀναστάσοβα, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1841.

Ὁ πἀρέδρος Ν. Παπαπικολοπούλος σταυροσημειοῖ.

Οἱ μάρτυρες Ν. Μάλις, Εὐστ. Π. Μάλις.

Ὁ κλητῆρ Η. Σπυρόπουλος,

καὶ κωλυμένον αὐτοῦ ἐξ ἀσθενείας, Δ. Χ. Ραΐδης.

(Ἑλ. 12 Μαρτίου.)

(2)

(Ἀρ. βιβλ. καταχ. 83.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Καλάμαις πρωτοδικαῖς κλητῆρ δηλοποιεῖ, ὅτι

πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ τὰς 29 Δεκεμβρίου 1840, καὶ ὑπ' ἀριθμ. 186, 1364, πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, δι' ἧς ἐδόθη ἡ ἀδεια εἰς τὸν ταμίαν Μεσσηνίας νὰ κατάρχῃ καὶ πλειστηρησῇ τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέτου δραχ. δύο χιλιάδας διακοσίας ὀγδοήκοντα καὶ λεπ. τριάντα δύο ἀριθ. 2280 32 0/0, Γεωργίου Γούτου κατοικοῦ Νησίου, ἀνευ τῶν προκυρηθσομένων ἐξόδων.

Ὅθεν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6 § 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Γ. Β. Διατάγματος καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθ. τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως,

